

Paweł Rzeźnik

Gostyń, st. 2, gm. Gaworzyce, woj.
legnickie, AZP 68-17/38

Informator Archeologiczny : badania 30, 211

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

psa, tura i jelenia. Datuje się je od połowy XI do XII w. W warstwie przemieszanej znaleziono część ćwieka żelaznego z XV–XVI w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie.

Nie przewiduje się dalszych badań.

Goryszewo, st. 26,
gm. Mogilno, woj. bydgoskie

patrz: neolit

GOSTYŃ, st. 2,
gm. Gaworzyce,
woj. legnickie,
AZP 68-17/38

• grodzisko wczesnośredniowieczne

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Pawła Rzeźnika (Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). Finansowane przez Uniwersytet Wrocławski. Przebadano powierzchnię 98 m².

Pozyskany materiał można datować na 2 połowę IX / 1 połowę X wieku. Grodzisko, położone w strategicznym punkcie względem doliny Odry, być może było strażnicą kontrolującą trasę szlaku handlowego.

Gościkowo-Paradyż, st. 10,
gm. Świebodzin,
woj. zielonogórskie

patrz: okres nowożytny

GRAŻAWY, st. 1,
gm. loco,
woj. toruńskie,
AZP 34-52/1

• grodzisko wczesnośredniowieczne (XII w.)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone w dniach od 8 do 27 lipca przez mgr. Kazimierza Grażawskiego (Muzeum w Brodniczy). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Pierwszy sezon badań po 27 latach. Grodzisko o powierzchni 1 ha jest założeniem dwuczłonowym. Na każdym członie wytyczono po jednym wykopie: na członie II, przy południowo-wschodnim odcinku wału, wykop 1/96 o wymiarach 4 x 2 x 5 m; w południowej części kotlinki przywałowej członu I – wykop 2/96.

Człon I (gród właściwy), w kształcie elipsy, nieco spłaszczonej od strony południowej, ma wymiary mierzone od postawy wału około 60 x 70 m, co daje 3900 m² powierzchni. Dookoły wał w miejscu swego wypiętrzenia ma około 5–6 m ponad poziom otaczającego grodzisko terenu; jego szerokość u podstawy wynosi około 25 m. Zagłębiony majdan o powierzchni 1500 m², w części środkowej jest nieznacznie wypiętrzony. Człon I, od południa oddzielony jest od członu II nieckowatym obniżeniem (dawna fosa). Człon II ma kształt niemal regularnego prostokąta o powierzchni 7000 m², jego wymiary u podstawy wału wynoszą 100 x 70 m. Zagłębiony majdan o powierzchni około 3500 m² jest w części środkowej wypiętrzony na około 2 m w stosunku do tzw. kotlinki przywałowej. Od strony południowej grodziska znajduje się niewielkie, nieckowate zakłębienie terenu, stanowiące ślad po dawnej fosie, oddzielającej założenie obronne od rozległej osady podgrodowej. Największe deniwelacje w obrębie stanowisk występują między koroną wału a poziomem lustra wody w rzece (około 9–10). W wykopie 1/96 odkryto znacznej miąższości nawarstwienia kulturowe, sięgające maksymalnie do 310 cm, zawierające niewielką ilość ruchomego materiału zabytkowego w postaci kilkudziesięciu fragmentów ceramiki. Wykop 2/96 ujawnił nawarstwienia kulturowe z rumowiskiem przepalonych drewnianych konstrukcji przekładkowych wału (15 prób – *Quercus sp.*) na powierzchni około 20 m². Wstępne datowanie stanowiska odnieść można do 2 połowy XII w., jednak niewielka ilość materiału zabytkowego oraz niemal zupełny brak pokonsumpcyjnych szczątków kostnych pozwalają domniemywać, że warownia miała charakter refugialny bądź też była krótko zasiedlona.

Grodzisk Mazowiecki, st. XII,
gm. loco, woj. warszawskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Grodzisko Dolne, st. 8,
gm. loco, woj. rzeszowskie

patrz: paleolit